

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Autortiesību direktīvas⁽¹⁾ 4. pants sniedz atbildi uz jautājumu, vai autortiesību īpašnieka izplatīšanas tiesības var tikt īstenotas attiecībā uz ar autortiesībām aizsargāta darba reprodukciju, kuru tiesību īpašnieks pats vai ar viņa piekrišanu pārdod vai piegādā EEZ, ja pēc tam šai reprodukcija ir mainīta forma un tā tiek laista apgrozībā šajā jaunajā formā?
- 2) a) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai atbildē uz jautājumu, vai tiek kavēta vai pārtraukta Autortiesību 4. panta 2. punktā paredzētā izsmelšana, ir nozīme apstāklim, ka runa ir par 1. punktā norādītajām izmaiņām?
- b) Ja atbilde uz 2(a). jautājumu ir apstiprinoša, kādi ir izpildāmie kritēriji, lai runa būtu par reprodukcijas formas maiņu, kura kavē vai pārtrauc Autortiesību direktīvas 4. panta 2. punktā paredzēto izsmelšanu?
- c) Vai šie kritēriji atstāj vietu Nīderlandes valsts tiesībās attīstītam kritērijam, kurš paredz, ka vairs nav runa par izsmelšanu tā vienīgā iemesla dēļ, ka tālākpārdevējs ir piešķīris reprodukcijām citu formu un šādā formā tās publiski izplatījis ([Hoge Raad] 1979. gada 19. janvāris, NJ 1979/412, *Poortvliet*)?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Direktīva 2001/29/EK par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā (OV L 167, 10. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 25. jūlijā iesniedza Autorità per la Vigilanza sui Contratti pubblici di lavori, servizi e forniture (Itālija) — Emmeci/Cotral

(Lieta C-427/13)

(2013/C 325/19)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Autorità per la Vigilanza sui Contratti pubblici di lavori, servizi e forniture

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Emmeci Srl*

Atbildētāja: *Cotral SpA*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2004/17/EK⁽¹⁾ 56. pants ir interpretējams tādejādi, ka valsts likumdevējs nedrīkst noteikt, ka līgumslēdzējas iestādes pēdējās vairāksolišanas posmā elektronisko izsoļu laikā var liegt konkurentiem redzēt savu secīgo vietu klasifikācijā un citu uzņēmumu piedāvājumus, paredzot, ka šī informācija tiek darīta zināma tikai izsoles beigās?
- 2) Vai Direktīvas 2004/17/EK 56. pants un pārredzamības un vienlīdzīgas attieksmes principi nepieļauj tādas valsts tiesību normas vai administratīvu praksi kā tās, kas ir aplūkotas šajā procedūrā un atbilstoši kurām ir paredzēts 5 minūšu black out laikposms elektroniskās izsoles nobeiguma posmā, kura laikā konkurentiem nav zināma to attiecīgā klasifikācija?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīva 2004/17/EK, ar ko koordinē iepirkuma procedūras, kuras piemēro subjekti, kas darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs (OV L 134, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 31. jūlijā iesniedza Landgericht Frankfurt am Main (Vācija) — Vietnam Airlines Co. Ltd/Brigitta Voss un Klaus-Jürgen Voss

(Lieta C-431/13)

(2013/C 325/20)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Frankfurt am Main

Lietas dalībnieki pamata procesā

Atbildētāja un apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Vietnam Airlines Co. Ltd*

Prasītāji un atbildētāji apelācijas tiesvedībā: *Brigitta Voss un Klaus-Jürgen Voss*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai pasažierim saskaņā ar Pasažieru tiesību direktīvas⁽¹⁾ 7. pantu ilgas aizkavēšanās dēļ ir tiesības uz kompensāciju pilnā apmērā arī tad, ja trešā persona, kura nav pasažieris, aizkavēšanās dēļ ir iepriekš samaksājusi kompensāciju, vai arī šāds maksājums ir jāatskaita?

2) Apstiprinošas atbildes gadījumā saistībā ar atskaitīšanu: vai tas attiecas tikai uz prasījumiem par zaudējumu atlīdzību Vācijas valsts tiesību sistēmas izpratnē vai arī uz prasījumiem par cenas samazinājumu?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Regula (EK) Nr. 261/2004, ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (OV L 46, 1. lpp.)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 2. augustā iesniedza Hoge Raad der Nederlanden (Nīderlande) — Unitrading Ltd, otrs lietas dalībnieks: Staatssecretaris van Financiën

(Lieta C-437/13)

(2013/C 325/21)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Unitrading Ltd

Otrs lietas dalībnieks: Staatssecretaris van Financiën

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai [Eiropas Savienības Pamattiesību] Hartas (¹) 47. pantā noteiktās tiesības nosaka, ka, ja muitas iestādes pierādījumu sniegšanas par importēto preču izcelsmi sakarā vēlas pamatoties uz trešās personas veiktu izmeklēšanu, saistībā ar ko šī trešā persona neizpauž sīkāku informāciju vai nu muitas iestādēm, vai deklarantam, un kā rezultātā aizstāvībai ir grūti vai neiespējami pārbaudīt vai atspēkot izmantotā secinājuma pareizību un tiek apgrūtināts tiesas uzdevums izvērtēt izmeklēšanas rezultātus, šādus rezultātus tiesa var neņemt vērā? Vai atbildē uz šo jautājumu būtiski ir tas, ka trešā persona nesniedz attiecīgo informāciju muitas iestādēm un ieinteresētajai personai, pamatojoties uz "law enforcement sensitive information" [tiesībsargājošo iestāžu sensitīvo informāciju]?

2) Vai Hartas 47. pantā paredzētās tiesības paredz, ka tad, kad muitas iestādes nevar izpaust sīkāku informāciju par veikto izmeklēšanu, uz kuru pamatojas to nostāja, ka precēm ir

noteikta izcelsme — rezultāti, kas tiek pamatoti apstrīdēti, — muitas iestādēm — ciktāl to no tām var saprātīgi sagaidīt — būtu jārikojas atbilstīgi ieinteresētās personas lūgumam, ka tā uz sava rēķina ieinteresētās personas apgalvotajā izcelsmes valstī veic novērošanu un/vai paraugu ņemšanu?

3) Vai atbildē uz pirmo un otro jautājumu nozīme ir tam, ka pēc maksājamo muitas nodevu paziņošanas vēl ierobežotu laiku preču paraugu daļas bija pieejamas, kurām ieinteresētā persona varēja piekļūt, lai veiktu izmeklēšanu citā laboratorijā, pat ja šādas izmeklēšanas rezultāts neietekmētu faktu, ka muitas iestāžu izmantotās laboratorijas rezultāti nevarētu tikt pārbaudīti, kādēļ arī tad tiesai nebūtu iespējas — ja otra laboratorija secinātu ieinteresētās personas norādīto izcelsmi — salīdzināt abu laboratoriju rezultātu attiecībā uz ticamību? Ja jā, vai muitas iestādēm būtu jānorāda ieinteresētajai personai, ka ir pieejamas paraugu daļas un ka tā var lūgt šos paraugus šādi izmeklēšanai?

(¹) OV 2000, C 364, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 2. augustā iesniedza Curtea de Apel București (Rumānija) — SC BCR Leasing IFN SA/Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor

(Lieta C-438/13)

(2013/C 325/22)

Tiesvedības valoda — rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel București

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: SC BCR Leasing IFN SA

Atbildētājas: Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor

Prejudiciālais jautājums

Vai par preču piegādi par atlīdzību Direktīvas 2006/[112]/EK (¹) 16. panta izpratnē vai attiecīgi par preču piegādi par atlīdzību Direktīvas 2006/[112]/EK 18. panta izpratnē var tikt uzskatīta situācija, kurā lietas, par kurām noslēgts finanšu līzings līgums,